

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 564/2025-39

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpených Lacko & Partners s.r.o., Miletičova 46, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B2-52C/46/2022 (predtým Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 52C/46/2022) takto

r o z h o d o l :

Ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e** .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Uznesením č. k. I. ÚS 564/2025-28 z 25. septembra 2025 ústavný súd prijal na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť v časti, v ktorej sa sťažovatelia domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v napadnutom konaní o zaplatenie 84 133 eur s príslušenstvom. Navrhujú, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov a priznal im primerané finančné zadosťučinenie 4 500 eur a náhradu trov konania.

2. Ústavný súd už v konaní vedenom pod sp. zn. III. ÚS 9/2024 posudzoval postup mestského súdu v napadnutom konaní vrátane časti rozhodovania o výške trov konania (najmä body 9 a 10 uznesenia č. k. III. ÚS 9/2024-14 z 11. januára 2024) a dospel k záveru, že je potrebné ju odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

3. Z ústavnej sťažnosti, jej príloh, vlastnej rozhodovacej činnosti (III. ÚS 9/2024) a pripojeného spisu mestského súdu vyplýva, že sťažovatelia sa žalobou podanou pôvodne na okresnom súde 21. júla 2022 a doplnenou 25. júla 2022 domáhali zaplatenia 84 133 eur s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia, ušlého zisku a náhrady škody proti žalovanej spoločnosti [REDACTED] [REDACTED]. Okresný súd rozsudkom pre zmeškanie z 26. januára 2023 žalobe vyhovel a sťažovateľom priznal nárok na náhradu trov konania. Opravný prostriedok zo strany sporových strán podaný nebol, rozsudok nadobudol právoplatnosť 21. marca 2023. Sťažovatelia vyčíslili súdu trovy konania podaním z 21. júla 2022, 28. marca 2022 a 24. mája 2023. Okresný súd na žiadosť sťažovateľov (3. apríla 2023) doručil doložku právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku. Medzitým okresný súd uznesením z 15. februára 2023 zamietol návrh sťažovateľov na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a Krajský súd v Bratislave uznesením z 28. apríla 2023 zamietol ich odvolanie proti tomuto uzneseniu.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. V ústavnej sťažnosti rezonuje námietka o nerozhodnutí o výške trov konania a absolútnej nečinnosti mestského (resp. okresného) súdu od 4. apríla 2023 napriek absencii prekážky v postupe súdu. Sťažovatelia pripomínajú, že v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), pokiaľ nie je rozhodnuté o všetkých zložkách návrhu vrátane náhrady trov konania, prípad nie je uzavretý.

III.

Vyjadrenie mestského súdu

5. Podpredseda mestského súdu potvrdil, že v merite veci bolo rozhodnuté rozsudkom pre zmeškanie z 26. januára 2023, ktorý nadobudol právoplatnosť 21. marca 2023. Po zamietnutí návrhu sťažovateľov na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nevykonal mestský súd žiadny právny úkon ani nerozhodol o výške trov. Zákonný sudca zdôraznil množstvo spisov, v ktorých je potrebné rozhodnúť o výške trov, ako aj na skutočnosť, že sťažovatelia si v konaní, ktoré skončilo vydaním rozsudku pre zmeškanie, vyúčtovali 258 úkonov právnej služby.

6. Ústavný súd nevyhodnotil ako nevyhnutné vyžiadať si vyjadrenie sťažovateľov ku skutočnostiam uvádzaným vo vyjadrení mestského súdu, keďže obsahovalo najmä popis jednotlivých úkonov súdu známych sťažovateľom zo spisu, ako aj všeobecne známu preťaženosť súdu, resp. jeho zamestnancov.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

7. Ústavný súd v súlade s § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil od ústneho pojednávania, keďže na základe obsahu ústavnej sťažnosti sťažovateľov, berúc do úvahy skutočnosti vyplývajúce z predmetného spisu vzťahujúceho sa na napadnuté konanie, dospel k záveru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

8. Ústavný súd pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.

9. Právna istota sťažovateľov v napadnutom konaní týkajúca sa práva, ktoré si uplatnili na súde, ako aj ich nároku na náhradu trov konania, bola čiastočne dosiahnutá už pred podaním ústavnej sťažnosti 21. júla 2025 (výrok o povinnosti žalovaného zaplatiť sťažovateľom spornú sumu s príslušenstvom a výrok o ich nároku na náhradu trov konania nadobudli právoplatnosť 21. marca 2023) a napadnuté konanie prebiehalo už len vo fáze týkajúcej sa rozhodovania o výške trov konania (porov. III. ÚS 592/2024).

10. Aj po právoplatnom skončení konania v merite veci pretrváva povinnosť súdu konať o nadväzujúcich procesných otázkach, ako je napr. aj rozhodnutie o trovách konania, aj v tomto štádiu konania môžu vzniknúť zbytočné prietahy (porov. I. ÚS 580/2023). Ústavný súd pripomína aj judikatúru ESĽP, v zmysle ktorej čl. 6 ods. 1 dohovoru vyžaduje, aby všetky stupne konania týkajúce sa rozhodovania o občianskych právach a záväzkoch vrátane konania nasledujúceho po rozsudku v merite veci (čo zahŕňa aj fázu konania týkajúcu sa trov) boli rozhodnuté v primeranej lehote (k tomu napr. Čičmanec proti Slovenskej republike – rozsudok ESĽP z 28. 6. 2016 k sťažnosti č. 65302/11, rozsudok ESĽP vo veci Hornsby v. Grécko z 19. 3. 1997, sťažnosť č. 18357/91).

11. Ústavný súd taktiež už opakovane judikoval, že jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je v prípadoch, keď sa ňou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že ústavná sťažnosť zohráva preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (m. m. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 215/07, III. ÚS 305/07, I. ÚS 269/2012).

12. Pri prerokovaní ústavnej sťažnosti sťažovateľov ústavný súd zohľadnil práve tú skutočnosť, že na majetok žalovanej bol uznesením Mestského súdu Bratislava III sp. zn. 21K/35/2024 z 24. septembra 2024 (v Úradnom vestníku zverejnené 1. októbra 2024) vyhlásený konkurz, čím nastali *ex lege* účinky prerušenia súdneho konania podľa § 47 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 7/2005 Z. z.“).

13. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu prerušenie konania predstavuje zákonnú prekážku v konaní. Nečinnosť všeobecného súdu z dôvodu existencie zákonnej prekážky v konaní ústavný súd neposudzuje ako zbytočné prietahy v konaní, a preto v čase, keď je namietané konanie právoplatne prerušené, neprichádza do úvahy vyslovenie porušenia uplatnených práv. Prerušené

konanie vyhlásením konkurzu na majetok žalovanej nemožno hodnotiť ako porušenie práv sťažovateľov mestským súdom (porov. m. m. IV. ÚS 132/2025, II. ÚS 431/2024).

14. Zároveň nemožno opomenúť, že ústavný súd vyslovil v náleze sp. zn. IV. ÚS 186/2021 záver, podľa ktorého je možné akceptovať názor, že nárok na náhradu trov konania konštituovaný meritórnym súdnym rozhodnutím (čo sa týka základu) je možné prihlásiť do konkurzu aj bez existencie rozhodnutia o výške trov konania. Pre možnosť prihlásenia pohľadávky nie je rozhodujúce, či už bola súdom ustálená aj jej výška podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku (porov. m. m. aj III. ÚS 282/2024).

15. Nárok na náhradu trov konania bol v prípade sťažovateľov právoplatne judikovaný 21. marca 2023. Podľa § 28 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. sa pohľadávka, ktorá nie je pohľadávkou proti podstate (v zmysle § 87, pozn.), v konkurze uplatňuje prihláškou.

16. Z obsahu aktuálnej ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že v čase jej podania (21. júla 2025 pozn.) mestský súd už nemohol vykonávať žiadne úkony, a tak spôsobovať v namietanom konaní prieťahy, resp. predlžovať stav právnej neistoty sťažovateľov, keďže konanie je od 1. októbra 2024 z dôvodu vyhláseného konkurzu na majetok žalovaného *ex lege* prerušené. Z uvedených dôvodov ústavný súd ústavnej sťažnosti nevyhovel.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. októbra 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu